

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

om, at ustøttet byggeri har fri lejeansættelse, har medvirket til stort ustøttet byggeri; nogle store, mange små lejligheder har set dagens lys i hovedstadsområdet, og her har en del været meget dyre. Det er det, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen var inde på, og han nævnte en leje på 65 kr. pr. m². Det er vist rigtigt nok, at der findes sådanne, men mig bekendt skulle den nu gennemgående ligge betydeligt lavere, omkring 50 kr. pr. m². Jeg har ikke autoritative tal. En sådan leje som den nævnte vil jeg næppe regne med kan holde. Ud over landet er der også foregået et meget stort boligbyggeri, som ligger på et langt lavere lejeniveau.

I det hele taget er der efter min mening næppe tvivl om, at en afdæmpning af højkonjunktoren og en stigende konkurrence på boligmarkedet vil medføre et tryk på boligbyggeriets omkostninger og leje. Det store byggeri vil sikkert også medføre, at enlige og enlige ægtepar efterhånden i stigende omfang kan beslaglægge de små lejligheder, når bevægeligheden på boligmarkedet øges, og da vil også de mindrebemidlede børnerige familier få flere af de rummelige lejligheder i ældre byggeri.

Man kan imidlertid ikke af den udvikling, der har været under nogle måneders højkonjunktur, slutte, at det ikke på noget tidspunkt fremefter skulle være ønskeligt, at staten giver boliglån i det begrænsede omfang, som loven muliggør, og det er det, der er hovedsagen, når man foreslår en ændring af lovgivningen.

Jeg hørte det ærede medlem hr. Lorentzen anvende professor Laurits Bircks ord. Nu må jeg tilstå, at jeg er en elev af Birck. Jeg ved ikke lige bestemt, hvornår han har sagt denne vending, men jeg tvivler ikke om, at han har sagt: vogt Dem for inflation, det er en morfinindsprøjtning; men jeg tvivler om, at han ville have anvendt det på den måde, som det ærede medlem gjorde det her ved at slutte ud fra udviklingen under en højkonjunktur, at boligministeriet derfor ikke skulle have en bemyndigelse til at give statslån under andre forhold.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed rulle hele boligproblemet op. Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen havde en vis lyst til at gøre det, og jeg forstår meget vel, at han fremhæver en hel del af udviklingen, som

kan give én en del at tænke på, men jeg synes, det ærede medlem er gået lidt for meget i skole med hensyn til spidsfindig fortolkning af loven hos det ærede medlem hr. Lorentzen. I hvert fald vil jeg holde mig til boligministerens fortolkning af loven. Jeg skal nøjes med de få bemærkninger, jeg har gjort, og kun angående forslaget om ophævelse af støtteordningerne til modernisering af ældre ejendomme og til overdragelse af ejendommene til disses hidtidige lejere på andelsbasis tilføje følgende: selvsagt kan jeg ikke, før ordningerne har haft tid til at virke, give tilslutning til sådanne forslag på et tidspunkt, hvor det er meget ønskeligt, at forskellige moderniseringer af ældre ejendomme finder sted, og hvor der vises stor interesse for disse ordninger både af grundejere og af lejere.

Det radikale venstre kan ikke medvirke til vedtagelsen af oppositionens forslag til folketingsbeslutning, men skal naturligvis ikke modsætte sig udvalgsbehandling.

Niels Andersen: Det ærede medlem hr. Lorentzen fremsatte den udtalelse, at ved den boliglovgivning, vi gennemførte i sidste folketingsår, skete der en principiel ændring frem mod det rigtige, og det ærede medlem hr. Poul Møller fremsatte en lignende udtalelse, som lød noget i retning af, at den nye lov appellerede til den private kapital. Med disse to udtalelser har venstre og de konservative altså erkendt, at den nye boliglov var et skridt i den rigtige retning, og det vil jeg gerne sige tak for.

Når venstre og de konservative nu foreslår, at man skal tage kapitel IV ud af loven, det kapitel, som bemyndiger boligministeren til at yde subsidiaire statslån, vil jeg gerne understrege, at disse statslån til boligbyggeri kun ydes, såfremt det private lånemarked ikke kan klare finansieringsopgaven. Der er ikke i tiden siden loven blev vedtaget og indtil i dag givet noget statslånstilsagn efter selve loven, men kun efter overgangsbestemmelserne og efter de tidligere boliglove. Ifølge boligministerens udtalelser i dag er der heller ikke udsigt til, at der vil blive brug for at give statslån, og det vil altså i virkeligheden sige, at man ikke engang i den tid, loven har virket, har formået at udfylde den ramme, der blev givet for ydelse af stats-